A AUCTORE G. H.

5 *Hactenus Lectiones secundi Nocturni. In tertio Nocturno legitur Euangelium* Vos estis sal terræ, *cum Homilia S. Joannis Chrysostomi; & post Lectionem octavam recitatur Responsorium,* In medio Eccleſiæ *uti de Doctoribus solitum est fieri.* *Antiphonæ propriæ* *Antiphonæ ad Vesperas & Laudes sunt propriæ, ex quibus una profertur ad Magnificat hujusmodi.* Beatus Engelmundus, velut Angelus Dei, ad gentem expectantem auxilium Domini in monasterium missus est, propter eos qui hereditatem capiunt salutis. Alleluja, *& ista additur Oratio :* Populum tuum, quæsumus Domine, B. Engelmundi Abbatis intercessione custodi, *& Oratio.* ut cujus ministerio fidem tuam edocti sumus, ejusdem meritis æternæ beatitudinis præmia consequamur. *Hæc in dictis Officiis propriis, in quibus reliqua præscribuntur ex Communi Confessoris non Pontificis sumenda: & consentiunt ea quæ Molanus habet in Natalibus Sanctorum Belgii. Accepimus ex schedis D. Lindani quamdam S. Engelmundi Vitam, à Meilerdo Pastore Velsano anno* MDLXIV *compositam; sed quæ præter variam circumlocutionem & virtutum ornamenta nihil singulare, quod non possit quibuscumque viris Apostolicis applicari, videtur continere, quare omittendam censuimus, solumque addimus quæ sub finem de ejus ad Velsenam adventu, morte ac Reliquiarum inventione sic referuntur.* *Alia Vita scripta, unde addunturB*

6 S. Engelmundus à Spiritu edoctus, deductusque circa partes marinas, accessit ubi nunc *acta Velsenæ,* temporis Velsen Vicus ostenditur locatus : & amore Dei inflammante, in lucrandis animabus cœpit ibidem prædicare verbum Dei; ascendensque in quodam monte, de quo hodierna die memoria constat, ibidem divino devictus fervore, non verebatur faciem potentium, sprevitque minas illarum gentium infidelium, fideliterque atque viriliter aggressus est illis prædicare verbum salutis. Et sic inter feroces ac indomitas gentes Kermariorum tam diu Euangelicis insistebat eruditionibus, donec qui erant cultores idolorum, jam verum Deum adorantes, & superstitiones idololatriæ omnino deserentes, ad veram fidem & cognitionem salutarem pervenientes, in Domino crediderunt; & homines, qui ante erant lupi rapaces atque feroces, jam ad pedes Domini tam- *pius obitus,* quam oves mansuetissimas deduxit, neque enim C tam verbo quam exemplo docuit : & exemplar in præsentia omnes docuit, qualiter fidelis Christianus in opere existere debet & vita. Legitur enim quod in pago de Velsen tam sancte & devote vixit, ut orationibus suis aquam de terra produxit. Cum autem post labores coronam, quam redditurus esset justus Judex, accepturus esset B. Engelmundus, grandævæque ætatis existeret; febre correptus est, & providens, sicut à Domino doctus erat, finem suum appropinquare, Clero & populo valedicens, sacra Communione accepta, secundum ritum Catholicæ fidei, felicem Cre- *& corporis translatio.* atori animam reddidit. Ideo Confessor inclitus, Ecclesiasticæ sepulturæ traditus, in vico prædicto de Velsen honorifice requiescit. Cujus sanctum corpus, ut ab aliquibus creditur, per mysticam revelationem Baldericus Trajectensis decimus quintus Episcopus adinvenit, cum multis sociorum corporibus, de quibus diœcesim Trajectensem glorioſius adornavit, anno Domini nongentesimo septuagesimo septimo ad laudem Dei. *Hæc ibi.*

D

7 *Joannes de Beka in Chronico Episcoporum Trajectensium enumerat* septem corpora *Sanctorum, à Balderico adinventa, absque mentione S. Engelmundi: qui tamen supra in Lectionibus & apud Molanum, Miræum aliosque adjungitur. Eumdem Sanctis Benedictinis adscripserunt Menardus, Bucelinus, aliique. Joannes Mabilio seculo 3 pag. 2, solum inter Prætermissos retulit. Saussajus in Supplemento Martyrologii Gallicani* Martyrem *facit, ejusque elogium descripsit Alfordus in Annalibus Ecclesiæ Anglo-saxonicæ, ad an. 727 num. 13, atque cum Martyrologio Anglicano* Martyrem *etiam scribit : quem errorem ex vulgato Hollandiæ Chronico arreptum asserit Molanus. Edidit Soutmannus anno* MDCL *præclaris typis effigies Sanctorum, quos* in fœderato Belgio militiæ suæ Legatos, sanctissimi sacri belli Duces, patriæ Apostolos, & decora lumina *appellat; atque inter hos collocat* S. Engelmundum, *cum hac inscriptione* : Engelmundus, non ex numero XII discipulorum S. Egberti, laboravit tamen cum S. Willibrordo, & cum S. Adelberto Kennemarios ad Christum convertit : proprius Patronus in Velsen. Colitur XXI Junii. *De* S. Adelberto *agemus infra* XXV *Junii, & de S. Willibrordo* VII *Novembris. Ejus memoria ad Kalendas Februarii inscripta est Ms. Florario, & nonnullis antiquis Missalibus à Molano citatis, qui dies ejus* natalis *censetur in Ms. codice cœnobii Præmonstratensis Antverpiæ; sed additur,* solennem ejus memoriam agi cum processione & occursu populi die XXI Junii, *adduntur etiam nonnulla ejus meritis patrata miracula, quibus hæc Acta concludimus, & sunt ista.* *Martyr per errorem habitus.* E

8 Enghelmundus Presbyter & Martyr Domini gratiosus, & in Velsen Patronus, sicut ibi in corpore requiescit, sic etiam gloriosis miraculis claresci. Puer quidam, de Geldriæ partibus oriundus, anno Domini MCCC & LXX, tumore colli languebat in gutture: cu- *Curantur tumor colli cum languore,* jus parentes, filio parvulo compatientes, admoniti sunt nocte, veris, non inanibus somniis, ut pro salute filii Patronum prædictum Enghelmundum sanctum in Velsen visitarent, & filium cum muneribus ibi præsentarent. Cumque vigilantes de somno quod audierant invicem referret, votum distulerunt, donec secundo & tertio voce lapsa cælitus admoniti sunt. Qui quamvis locum nescirent, utpote F non in Hollandia sed in Geldria conversati; voto se strinxerunt illuc filium deferre, & *glutiendi impotentia,* eumdem Christi Confessorem honorare. Filius igitur voto facto convaluit illico : & eumdem sanatum parentes cum muneribus eidem Sancto præsentaverunt in Velsen cum gaudio magno. Deinde anno Domini MCCCXC, vir quidam defectum glutiendi sentiens in gutture, medicum consuluit : qui cum dixisset quia per aliquot adhuc dies oporteret eum languere, & sic post novem dies curari posse; ille putans tanto tempore se non victurum, ad invocan- *& languor ex sanie nimia.* dum suum proprium Patronum se convertit: & sine mora defectus præscriptus in eo cessavit. Eodem anno MCCCXC, puer quidam languebat sanie nimia ex auribus & naribus ejus decurrente; parentibus vero suis votum suo Patrono voventibus pro puero, puer ille convaluit illico.

DE